

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120203430
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120203430.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloletú G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, v konaní zastúpenú kolíznym a procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky J. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, W. I., t.č. bytom Y. O. 4, U. XXX, Al Z. B., Y. al S., W. arabské emiráty, právne zastúpená JUDr. Helenou Čerešňovou, advokátkou so sídlom Horné predmestie 16, Svätý Jur a otca I. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S.. T. XXXX/XX, K. Q. nad B., t.č. bytom Z. XX, I., právne zastúpený JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou so sídlom Partizánska č. 7571/58, Trenčín, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia na zníženie vyživovacej povinnosti, na odvolanie matky mal. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. mája 2020 č.k. 32P/107/2020-14 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a výrokom II. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že matka dieťaťa svojim návrhom podaným na súde dňa 06.05.2020 žiadala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým matke uloží povinnosť platiť maloletej G. výživné vo výške 60,- Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám otca. V návrhu uviedla, že manželstvo rodičov maloletej bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 5P/61/2016-118 zo dňa 14.12.2016. Týmto rozsudkom bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca a matka bola zaviazaná platiť na maloletú výživné vo výške 250,- Eur mesačne. Súd pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti vychádzal z príjmu matky, ktorý u jej vtedajšieho zamestnávateľa Sahara Limousine LLC predstavoval v čase rozhodovania súdu sumu 7000,- AED mesačne (čo po prepočte vtedajším kurzom predstavovalo výšku 1.800,- Eur). Matka sa 20.05.2019 opäť vydala, pričom jej manžel je občanom Českej republiky. Už pred uzatvorením manželstva bola matka dlhodobo nezamestnaná a tento stav pretrváva do súčasnosti. Aktuálne žije v P. so svojim manželom, ktorý je tam pracovne viazaný, avšak matka je ženou v domácnosti a tento stav bude pretrvávať, nakoľko sa v SAE nemôže zamestnať. Matka je teda výživou v celom rozsahu odkázaná na svojho manžela. Vzhľadom na to, že matka sa objektívne nemôže zamestnať, nakoľko jej to právny poriadok SAE, kde má uznané manželstvo, nedovoľuje a vzhľadom na to, že matka nevlastní žiadny majetok, nie je objektívne schopná platiť súdom uložené výživné 250,- Eur mesačne. Žiadny právny predpis Slovenskej republiky neustanovuje, že sa výška vyživovacej povinnosti matky voči jej dcére určuje v závislosti od výšky príjmov jej súčasného manžela. Manžel matky nie je otcom dieťaťa a žiadny právny predpis neumožňuje, aby mu bola uložená povinnosť platiť výživné na dieťa, ktoré nie je jeho. Takýto extenzívny výklad ust. § 62 ods. 2 zákona o

rodine je neprípustný, nakoľko manžel matky by musel zo svojho príjmu uhrádzať výživné na jej dieťa čo je v príkrom rozpore so zákonom. V dôsledku takéhoto extenzívneho výkladu by bol manžel matky, ktorý je navyše štátnym príslušníkom cudzieho štátu, priamo poškodený. Bez ohľadu na uvedené matka dodala, že pre celosvetovú pandémiu koronavírusu bolo aj manželovi matky nariadené neplatené voľno až do odvolania. Vzhľadom na to, že sa na strane matky zásadným spôsobom zmenili pomery a súdom určené výživné na mal. G. vo výške 250,- Eur mesačne matku priamo ohrozuje ako exekučne tak i trestnoprávne, (nakoľko otec maloletej G. už na matku v minulosti podal trestné oznámenie za neplatenie výživného, hoci matka objektívne nemala finančné prostriedky vo výške 250,- Eur, aby mohla výživné uhradiť), je dôvodné, aby súd nariadil neodkladné opatrenie do doby vykonateľnosti rozsudku vo veci samej. Keďže vznikol zjavný nesúlad medzi skutočným stavom (matka je nezamestnaná a nemá príjem a objektívne sa ani zamestnať nemôže) a súdom uloženou povinnosťou (povinnosť platiť 250,- Eur mesačne titulom výživného), pričom za aktuálneho stavu súdom uložená povinnosť odporuje § 62 ods. 2 zákona o rodine, pretože nie je v schopnostiach ani možnostiach navrhovateľky uhrádzať 250,- Eur mesačne, je nevyhnutne potrebné upraviť vyživovaciu povinnosť navrhovateľky k maloletej G.. Matka mala za to, že od poslednej úpravy výživného došlo k zásadnej zmene pomerov na strane matky a to, že je ženou v domácnosti svojou výživou odkázaná na svojho manžela a nemá príjem zo závislej činnosti ani z podnikania a nevlastní ani žiadny hnutelný či nehnuteľný majetok. Na osvedčenie svojich tvrdení matka súdu predložila: potvrdenie z Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom o vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie, čestné prehlásenie manžela matky, Víza Spojených arabských emirátov - potvrdenie statusu matky ako ženy v domácnosti. Na tunajšom súde pod spisovou značkou 34P/129/2018 prebieha konanie o návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej G. R., nar. XX.XX.XXXX. V danej veci bol doposiaľ dvakrát zamietnutý návrh matky na vydanie neodkladného opatrenia. Ďalej prebieha na tunajšom súde pod spisovou značkou 34P/251/2018 konanie o zmenu úpravy práv a povinností k maloletej o návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej G..

3. Súd pri rozhodovaní o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vychádzal len z návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, lustrácii v registri obyvateľov a z obsahu spisov tunajšieho súdu sp. zn. 34P/129/2018 a 34P/251/2018, obsahu spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 5P/61/2016, nakoľko pomerne krátka lehota na rozhodnutie o neodkladnom opatrení nevytvára priestor na plnohodnotné dokazovanie (§ 329 CSP). Z listinných dôkazov mal súd za preukázané, že maloletá G. pochádza z manželského vzťahu jej rodičov, ktorých manželstvo bolo rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/61/2016-118 zo dňa 14.12.2016 rozvedené, maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti otca a matka bola zaviazaná prispievať na výživu maloletej sumou 250,- Eur mesačne. Matka maloletej dlhodobo žije v zahraničí, otec sa s maloletou zdržiava na Slovensku. Z návrhu matky vyplýva, že matka dňa 20.05.2019 uzatvorila manželstvo s Cpt. Ing. V. Z., pričom miesto uzavretie sobáša nie je súdu známe, sobášny list k návrhu priložený nebol. Matka v čase rozhodovania súdu v konaní o rozvod manželstva zarábala 7.000,- AED (po prepočte vtedajším kurzom 1.800,- Eur), z ktorej sumy jej bolo určené výživné vo výške 250,- Eur. Od 04.09.2017 zmenila matka v zahraničí zamestnanie, v ktorom sa jej znížil čistý mesačný príjem na 5.000,- AED (po prepočte 1.163,- Eur). Z tohto dôvodu matka podala dňa 18.09.2017 návrh vo veci samej, vedený na Okresnom súde Trenčine pod sp.zn. 34P/129/2018, ktorým sa matka domáha zníženia vyživovacej povinnosti k maloletej a zároveň prvý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol zamietnutý. Matka v minulosti neplatila súdom určené výživné, preto otec dieťaťa v minulosti podal na matku dva krát trestné oznámenie. Trestné stíhanie sa v oboch prípadoch skončilo zastavením pre dodatočné uhradenie výživného, čím trestnosť činu zanikla. Následne matka podala ďalší návrh na zníženie vyživovacej povinnosti z dôvodu, že sa vrátila žiť späť na Slovensko a je vedená ako uchádzač o zamestnanie, pričom tento bol vedený pod sp.zn. 34P/129/2018 a taktiež bol zamietnutý. Na tunajšom súde prebieha pod sp.zn. 34P/129/2018 konanie o návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej G. R., nar. XX.XX.XXXX a pod sp.zn. 34P/251/2018 konanie o zmenu úpravy práv a povinností k maloletej G. R., nar. XX.XX.XXXX. V rozhodovanej veci matka podala návrh na vydanie neodkladného opatrenia z dôvodu, že došlo na jej strane k zásadnej zmene pomerov, dňa XX.XX.XXXX uzavrela manželstvo, aktuálne žije s manželom v Dubaji v Spojených arabských emirátoch, je ženou v domácnosti a právny poriadok Spojených arabských emirátov, kde má uznané manželstvo, jej po uzatvorení manželstva nedovoľuje zamestnať sa. Okrem toho, že matka nemá príjem zo závislej činnosti ani z podnikania, nevlastní ani žiadny hnutelný či nehnuteľný majetok a platenie výživného v sume 250,- Eur mesačne ju ohrozuje exekučne i trestnoprávne.

4. V danom prípade možno konštatovať, že matka osvedčila existenciu právneho vzťahu účastníkov, neosvedčila však potrebu bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania rozhodnutím o znížení vyživovacej povinnosti k maloletej G. neodkladným opatrením. V danej veci nebola splnená podmienka naliehavej potreby okamžitého zásahu formou nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia presahuje rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Ide už o tretí návrh matky na zníženie vyživovacej povinnosti od podania návrhu vo veci samej na zníženie vyživovacej povinnosti. V tomto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia matka žiada zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej G. zo sumy 250,- Eur na sumu 60,- Eur mesačne. Pri rozhodovaní o zmene výživného je súd povinný zisťovať či došlo k zásadnej zmene pomerov na strane účastníkov konania, t.j. porovnáva okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strata zamestnania, pričom súd je povinný skúmať príčiny, dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov a podobne. Súd je teda povinný vždy skúmať dôvody, ktoré viedli k zníženiu príjmov na strane povinného rodiča. V predmetnej veci matka svoj návrh na vydanie neodkladného opatrenie dôvodila uzavretím manželstva a v tejto súvislosti nemožnosťou zamestnať sa v Spojených arabských emirátoch, v ktorých s manželom žije. Súd uvedenú skutočnosť nepovažuje za dôvod na potvrdenie zmeny pomerov na strane matky spôsobilých rozhodnúť o okamžitej úprave pomerov znížením vyživovacej povinnosti na maloletú. Rozhodnutie zostať žiť po uzavretí sobáša v Spojených arabských emirátoch bolo slobodnou vôľou matky, pričom tak činila s vedomím, že právne predpisy daného štátu jej neumožnia zamestnať sa. Súd má za to, že maloleté dieťa, resp. uspokojovanie jeho individuálnych potrieb, v žiadnom prípade nesmie doplácať na dobrovoľné rozhodnutie rodiča žiť v štáte, ktorého právne predpisy mu vzhľadom na jeho status neumožňujú pracovať a dosahovať príjem. Vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu je jeho zákonná povinnosť a túto je rodič povinný dieťaťu zabezpečiť aj na úkor potrieb rodiča. Rodič je povinný zabezpečiť si také majetkové a zárobkové pomery, ktoré mu dovoľujú plniť si jeho vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu v požadovanej miere. Ďalej súd pri rozhodovaní o znížení vyživovacej povinnosti skúma i zmenu pomerov na strane maloletého, pričom vzhľadom na skutočnosť, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti uplynulo cca 3,5 roka, došlo v súvislosti s vekom maloletej k zvýšeniu nákladov na uspokojenie jej základných životných potrieb. Zároveň by v septembri 2020 mala maloletá prejsť na druhý stupeň základnej školy, s čím bude spojený nárast životných nákladov maloletej. Súd dodal, že pri rozhodovaní o znížení vyživovacej povinnosti posudzuje reálne zárobkové pomery rodiča, t.j. pomery, ktoré je rodič objektívne schopný dosahovať vzhľadom na jeho vek, vzdelanie, prax, situáciu na trhu práce a pod. Skutočnosť, či došlo k zmene reálne dosiahnuteľných zárobkových pomerov matky bude predmetom dokazovania vykonaného v konaní vo veci samej o návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej. Súd zdôraznil, že je potrebné dôsledne rozlíšiť, kedy je na mieste okamžitý zásah súdu odôvodňujúci nariadenie neodkladného opatrenia, a kedy je potrebné vyčkať na rozhodnutie vo veci samej po vykonaní potrebného dokazovania. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podala včas odvolanie matka mal., ktorá žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že nariadi ňou navrhované neodkladné opatrenie. Vzhľadom na názor súdu obsiahnutý v odôvodnení uznesenia poukázala na § 325 ods. 1 CSP. Už s poukazom na uvedené ustanovenie má za to, že pokiaľ navrhovateľka preukázateľne nemá príjem ani majetkové pomery na to, aby uhrádzala súdom uloženú vyživovaciu povinnosť 250 Eur/mesiac (a súd tento fakt potvrdil), pričom zároveň otec maloletej G. túto nemožnosť navrhovateľky uhrádzať výživné opakovane zneužil na začatie trestného stíhania navrhovateľky (súd tento fakt potvrdil v bode 18. uznesenia), potom je nepochybné, preukázané a vyplýva to aj zo súdneho spisu, že je potrebné do rozhodnutia vo veci samej urgentne upraviť pomery medzi účastníkmi konania. Ďalej treba uviesť, že rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 5P/61/2016-118 zo dňa 14.12.2016 (ďalej len „rozsudok“), ktorým bolo navrhovateľke uložené platiť mesačné výživné vo výške 250 Eur mesačne, vychádzal zo skutkového / skutočného stavu platného v čase jeho vyhlásenia. V tejto súvislosti poukázala na to, že v čase vyhlásenia rozsudku odôvodňovali schopnosti, možnosti a majetkové pomery navrhovateľky výživné vo výške 250 Eur/mesiac, pretože v čase vyhlásenia rozsudku mala príjem zo závislej činnosti 1.800,- Eur mesačne. Ibaže aktuálne má mesačný príjem 0 Eur. Skutočnosť, že je preukázateľne dlhodobo bez príjmu a nevlastní žiadny hnutelý ani nehnuteľný majetok, (čo súd aj vo svojom uznesení potvrdil),

je viac než dôvodné považovať za zásadnú zmenu pomerov na strane navrhovateľky. Je nepochybné, že dlhodobo nie je na jej strane platný ten skutkový / skutočný stav, ako tomu bolo v čase vydania rozsudku. Je teda nepochybné, že stav, ktorý bol platný v čase vydania rozsudku sa výrazne zmenil. Z uvedeného dôvodu je naplnená podmienka pre zmenu určenia výšky vyživovacej povinnosti voči mal. G. podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Z vyššie uvedeného ako aj z obsahu súdneho spisu vyplýva naliehavá potreba dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi, pretože: a) na strane navrhovateľky sa natoľko zmenili pomery od času vydania rozsudku, že jej možnosti, schopnosti a majetkové pomery neodôvodňujú platenie výživného vo výške 250 Eur mesačne, (namiesto príjmu 1.800,- Eur/mesiac ako tomu bolo v čase vydania rozsudku, je jej mesačný príjem 0,- Eur/mesiac) a zároveň b) otec maloletej G. objektívnu nemožnosť navrhovateľky uhrádzať súdom uložené výživné preukázateľne zneužíva podávaním trestných oznámení na navrhovateľku. Vzhľadom na uvedené má za to, že sú splnené podmienky naliehavej potreby úpravy pomerov medzi účastníkmi formou neodkladného opatrenia. V tejto súvislosti dala do pozornosti odvolaciemu súdu, že podľa platnej legislatívy a ustálenej judikatúry súd nemusí pred nariadením neodkladného opatrenia dodržať formálny postup a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Konanie o neodkladnom opatrení je konaním, v ktorom súd rozhoduje bez procesu dokazovania, spravidla len na základe listín predložených navrhovateľom. Keďže nepochybne zo súdneho spisu vyplýva a je preukázané, že príjem navrhovateľky je aktuálne (resp. už dlhodobo) 0,- Eur/mesiac a zároveň navrhovateľka je pod tlakom otca mal. G., ktorý v prípade neplatenia súdom uloženého výživného podáva na navrhovateľku trestné oznámenia, je nevyhnutne potrebné (je osvedčená naliehavá potreba) upraviť pomery medzi účastníkmi konania do rozhodnutia vo veci samej. Súd však návrhu navrhovateľky nevyhovel preto, lebo údajne je jej problémom, že žije so svojim aktuálnym manželom v SAE, kde sa nemôže pre tamojšiu legislatívu plnohodnotne zamestnať. Odchod do SAE bol jej slobodným rozhodnutím a teda má znášať následky svojho konania. Podľa názoru súdu si má navrhovateľka zabezpečiť také majetkové pomery, aby mohla plniť súdom uloženú povinnosť. Tento názor súdu vážnym spôsobom prekračuje rámec zákona. Je predsa základným právom navrhovateľky vydať sa a nasledovať svojho manžela. Navrhovateľka má v čl. 19 ods. 2 Ústavy SR garantované základné ľudské právo - právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do rodinného života. Poukázala na čl. 2, 12 Ústavy SR. Pokiaľ ju súd sankcionuje za to, že sa vydala a nasleduje svojho manžela do krajiny, kde je legislatíva tak nastavená, že sa nemôže zamestnať, potom súd porušuje základné ľudské práva a slobody navrhovateľky, ktoré jej priznáva Ústava SR. Súd jej implicitne ukladá, aby nenasledovala svojho manžela a ostala žiť v krajine, kde sa môže zamestnať, čím súd zasahuje do jej rodinného života. I keď sa súd odvoláva na práva dieťaťa, tieto práva nie sú bezbrehé a sú limitované ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Aj s poukazom na uvedenú citáciu zákona je v príkrom rozpore so zákonom názor súdu, podľa ktorého súd určí výšku vyživovacej povinnosti a je na navrhovateľke, aby si zabezpečila majetkové pomery tak, že bude schopná túto súdom uloženú povinnosť plniť. Z ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine je totiž nepochybné, že od majetkových pomerov rodiča sa odvíja výška jeho vyživovacej povinnosti a nie naopak; t.j. nie tak, že súd určí vyživovaciu povinnosť a je na rodičovi, aby si majetkové pomery následne zabezpečil. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že súd nesprávne právne vec posúdil a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam napriek tomu, že všetky ňou tvrdené skutočnosti nepochybne vyplývajú zo súdneho spisu a teda sú nielen tvrdené, ale i preukázané. Záverom uviedla, že názor súdu obsiahnutý v uznesení považuje za zaujatý vo vzťahu k nej, nakoľko vydaniu uznesenia predchádzala konfrontácia ohľadne elementárnych procesných postupov, kedy súd od nej požadoval úkony nad rámec zákona. Navrhovateľka totiž podala návrh na neodkladné opatrenie počas už prebiehajúceho súdneho konania 34P/129/2018. Návrh na vydanie neodkladného opatrenia bol vyčlenený na samostatné konanie vedené pod sp.zn. 32P/107/2020, pričom súd od nej žiadal opätovne predloženie splnomocnenia pre advokáta, ktoré však súd už mal založené v súdnom spise. I po ústretovom kroku t.j. po predložení splnomocnenia bola právna zástupkyňa navrhovateľky dňa 12.05.2020 kontaktovaná mailom s tým, že splnomocnenie síce obdržali, ale žiadajú nové, aktuálne splnomocnenie a opätovne tie dôkazy, ktoré síce sú založené v spise 34P/129/2018, ale keďže súd si vec vyčlenil na samostatné konanie, tak žiadajú predloženie dokumentov znova. Na to bolo v telefonickom rozhovore súdu vysvetlené, že tieto požiadavky presahujú rámec zákona a sú nedôvodné, pretože je irelevantné, či splnomocnenie je z roku 2018; splnomocnenie je platné, nebolo vypovedané ani odvolané a teda právny zástupca môže navrhovateľku zastupovať v tomto alebo ďalších konaniach bez obmedzenia počtu súdnych konaní s vymedzenými účastníkmi uvedenými v splnomocnení a to i niekoľko ďalších rokov až do relevantného ukončenia splnomocnenia. A taktiež počas koronakrízy je dosť zložité zabezpečovať nové splnomocnenie od navrhovateľky žijúcej v SAE a to aj keby chceli vyjsť súdu v ústrety. Taktiež nemôže byť pričítané na ťarchu navrhovateľky, že si súd vyčlenil rozhodovanie o neodkladnom opatrení na

samostatné konanie a teda nie je dôvod na opätovné predkladanie dokumentov, ktoré má súd k dispozícii a sú súdu známe z úradnej činnosti. Keďže tieto okolnosti boli vysvetlené 12.05.2020 a hneď na to 13.05.2020 vydal súd napadnuté uznesenie, má za to, že súd vniesol do rozhodovania osobné negatívne pocity voči navrhovateľke vyvolané konfrontáciou o procesných podmienkach konania a je dôvodné predpokladať, že v dôsledku uvedeného súd nekonal nezaujato a nestrane.

6. Otec mal. v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s výrokovou časťou odvolaním napadnutého uznesenia a má za to, že súd prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol spravodlivo. Z týchto dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne. K obsahu odvolania uviedol, že predmetné odvolanie obsahuje veľké množstvo nepravdivých údajov od matky dieťaťa. Úlohou otca dieťaťa nie je vyvracať všetky nepravdy tvrdené matkou v odvolaní, ktorá táto prezentuje ako fakty, avšak považuje za potrebné sa vyjadriť aspoň k tým najzávažnejším, ktoré majú podľa neho vplyv na konečné rozhodnutie vo veci, resp. sú podstatné pre odvolacie konanie. Poukázal na to, že matka dieťaťa neosvedčila súdu ani v návrhu samom a následne ani v odvolaní potom, ako sa oboznámila s dôvodmi zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia základnú skutočnosť, na ktorej stavia matka dôvody svojho návrhu a odvolania, t.j. že je vydatá. Matka nepredložila súdu základnú listinu, ktorá by predmetné osvedčovala a preukazovala, t.j. sobášny list. Matka dieťaťa nepredložila súdu žiadny relevantný dôkaz o svojom subjektívnom nepravdivom tvrdení, t.j. že by vydané ženy v Spojených arabských emirátoch (ďalej len "SAE") nemohli pracovať, resp. ako tvrdí matka, dokonca mali zakázané pracovať. Matka predmetné súdu ničím nezdokladovala a ani nemohla, nakoľko takéto tvrdenie matky je účelové a nepravdivé. Neexistuje žiadny právny predpis pre občanov, resp. vydaté občianky SAE ani pre vydaté cudzinky žijúce v SAE o tom, že by tieto nemali právo na prácu, resp. nemohli slobodne pracovať a zamestnať sa. Súd prvej inštancie síce konštatuje, že aj keby tomu tak bolo (pričom si uvedenú informáciu nejak neoveril), bolo by to slobodným rozhodnutím matky, ktoré nemôže mať vplyv na jej vyživovaciu povinnosť k maloletej. Z uvedeného možno vyvodiť, že súd prvej inštancie si túto nepravdivú informáciu tvrdenú výlučne matkou bez relevantných dôkazov a dokladov osvojil a ďalej v rámci svojho rozhodovania pracoval s uvedenou nepravdivou informáciou ako faktom. V danom smere poukázal na to, že práve naopak je všeobecne známou informáciou, že práve oblasť, kde býva matka, je v rámci arabských krajín najpokrokovejšia, čo sa týka práv žien, kde ženy slobodne pracujú, obchodujú, podnikajú, sú dokonca na vedúcich pracovných pozíciách. Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že je všeobecne známou informáciou, že všetky slobodné či vydaté ženy žijúce v SAE môžu pracovať, t.j. majú právo na prácu, nemajú to legislatívne nejakým spôsobom zakázané a to sa týka ako miestnych občanov, tak aj cudzincov žijúcich na území SAE. Nakoľko nie je možné predložiť negatívny dôkaz o niečom, čo neexistuje, t.j. zákaz práce pre vydaté ženy v SAE, otec nemá povinnosť a ani nemôže takýto dôkaz predložiť, t.j. legislatíva SAE, ktorá v danom smere neexistuje. Inými slovami nemožno dokazovať niečo, čo neexistuje. Bolo však povinnosťou matky, ak podľa jej tvrdenia takýto zákon alebo predpis v SAE platí, to riadne súdu preukázať a osvedčiť, čo sa však nestalo. Uvedené je len v rovine matkou tvrdených nepravdivých účelových tvrdení v snahe privodiť si dočasné neodkladné rozhodnutie súdu o znížení výživného pre mal. G.. Ďalej poukázal na to, že matka mal. G. v čase, keď bola ešte vydatá za otca mal. G., žila spoločne s otcom maloletej a s maloletou v SAE v období rokov 2013 až 2016, kde matka riadne pracovala na pracovnú zmluvu ako delegátka pre viaceré cestovné agentúry, t.j. pre viacerých zamestnávateľov súčasne. Ak by bolo tvrdenie matky o zákaze pracovať pre vydaté ženy pravdivé, nebolo by vyššie uvedené možné. Matka mala v tom čase vybavené riadne pracovné víza v SAE. Teda ani aktuálne matke nebráni nič vybaviť si pracovné víza a nie víza pre ženu v domácnosti. Je len na slobodnej vôli cudzinca, ktorý žiada o udelenie víz do SAE, o aký typ víz požiada. Za najdôležitejšie však považuje za potrebné uviesť, že zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 28.11.2016, z výpovede matky dieťaťa v rámci rozvodového konania (t.j. v čase keď bola ešte vydatá za otca maloletej) jasne vyplýva, že táto pracuje v SAE na pracovnú zmluvu, podľa jej tvrdenia vo výpovedi dokonca 14 hodín denne, kde matka uviedla, že je značne pracovne vyťažovaná a väčšinu času trávi v práci a mal. je s AU-Pair. Matka uviedla do zápisnice, že má len 7 týždňov voľna v lete z práce, ale má príjem aj za toto obdobie voľna, nakoľko je v zamestnaneckom pomere. Dokonca uviedla na otázku právneho zástupcu otca: ako by zabezpečila starostlivosť o mal. počas vianočných sviatkov, že by si zobrala z práce voľno. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu otca: kde bola dňa 14.10.2016, matka uviedla že bola v Emirátoch v práci. Rozvod manželstva rodičov mal. G. bol právoplatný až mesiaci december 2016. Tiež poukázal na to, že súd pri rozhodovaní o výške výživného matke pre mal. G. v rozvodnom konaní navyše vychádzal z toho, že matka pracovala v SAE u zamestnávateľa - Sahara Limousine LLC s príjmom 7.000,-AED mesačne. Záverom poukázal na to, že matka dieťaťa dĺžila na výživnom pre mal. G. za obdobie cca 1,5 roka,

kedy nepodal na matku trestné oznámenie, hoci mohol, t.j. boli splnené všetky zákonné podmienky a výživné bolo až jednorázovo uhradené za uvedené obdobie po uplynutí viac ako 1,5 roka. Predmetné uvádza na margo tvrdení matky, že otec údajne podával na matku neopodstatnené trestné oznámenia za zanedbanie povinnej výživy. Aktuálne matka opäť dlží na výživnom v rozsahu, ktorý oprávňuje otca dieťaťa podať trestné oznámenie. Matka dieťaťa sa v rámci svojho odvolania odvoláva na čl. 12 a čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, avšak je nutné uviesť, že predmetné ust. Ústavy SR je matkou nesprávne interpretované na danú situáciu.

7. Matka mal. v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že predmetom konania je vyživovacia povinnosť matky k maloletému dieťaťu. Ako opakovane uviedla, s poukazom na ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine sú relevantné výlučne majetkové pomery matky; v žiadnom prípade nie jej rodičov, súrodencov ani partnera. Vzhľadom na uvedené je poznámka otca dieťaťa o tom, že navrhovateľka nepredložila sobášny list absolútne irelevantná. Otec dieťaťa sa vo vyjadrení zaoberá výlučne úvahami o tom, aký právny poriadok platí v SAE. Tieto úvahy však nepodložil žiadnym relevantným dôkazom. Úvaha o tom, že SAE sú z arabských krajín najvyspelejšie nie je možné považovať za argument vyvracajúci tvrdenie navrhovateľky, že sa nemôže v SAE zamestnať. Podložila svoje tvrdenie aj čestným prehlásením V. Z., ktorý prehlasuje, že navrhovateľka nemá objektívnu možnosť sa v SAE zamestnať. Vzhľadom na to, že navrhovateľka podložila svoje tvrdenia aj relevantným dôkazom má za to, že nepodložené úvahy otca dieťaťa o legislatíve v SAE nie sú spôsobilé vyvrátiť dôkazom podložené tvrdenie navrhovateľky. Dala do pozornosti súdu, že žije v SAE už roky a rozhodne lepšie ovláda tamojšiu legislatívu než otec dieťaťa, ktorý tam žil len niekoľko mesiacov, počas ktorých sa pre jazykovú bariéru nevedel zamestnať a musela ho živiť práve ona. Samotný otec maloletej uvádza, že navrhovateľka pracovala v rokoch 2013 - 2016, ibaže zabudol dodať, že v súlade s platnou legislatívou SAE jej vtedy podpísal tzv. NOC, ktoré boli potrebné k žiadosti o pracovné víza. A spravil tak preto, lebo práve ona ho musela živiť, keďže on ako aj vyššie uvádza, nebol spôsobilý nájsť si riadne zamestnanie a starať sa riadne o rodinu. Aktuálne ona nespĺňa zákonnú podmienku na to, aby sa zamestnala a získala pracovné víza, čo potvrdzuje aj čestné vyjadrenie pána V. Z.. Vzhľadom na uvedené navrhovala, aby odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené v odvolaní.

8. Otec mal. v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že matka dieťaťa doposiaľ sobášny list súdu nepreložila. Matka dieťaťa rovnako tak proti vyslovenej námietke otca na absenciu sobášneho listu, resp. nepredloženia verejnej listiny preukazujúcej uzatvorenie nového manželského zväzku matky dieťaťa vo vyjadrení otca k odvolaniu matky zo dňa 19.06.2020, tento doposiaľ súdu nepredložila ako svoj zásadný argument návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a odvolania, t.j. údajný dôvod, pre ktorý nemôže pracovať a zamestnať sa. Matka dieťaťa dokonca vo svojom vyjadrení zo dňa 21.07.2020 tvrdí, že nepredloženie sobášneho listu považuje za irelevantné. Takéto vyjadrenie matky, ktorá nevie preukázať svoje tvrdenie, sa z tohto uhla pohľadu javí dôvodne ako vyjadrenie matky, ktorá táto nevie zdokladovať súdu a teda je len v rovine jej tvrdenia, bez preukázania minimálne nasledovných skutočností: t.j. meno a priezvisko snúbenca, dátum uzatvorenia manželstva, miesto uzatvorenia manželstva a pod.. Má za to, že čestné vyhlásenie inej fyzickej osoby, p. V. Z. nenahrádza a nemôže nahrádzať verejnú listinu, t.j. sobášny list. Rovnako tak matka dieťaťa vo vyjadrení zo dňa 21.07.2020 tvrdí, že čestné vyhlásenie p. V. Z. nahrádza predloženie príslušných právnych ustanovení SAE, ktoré by deklarovali tvrdenie matky, t.j. nemožnosť pracovať vydatej ženy v SAE. Má za to, že čestné vyhlásenie osoby, ktorá nie je na to ani odborne právne spôsobilá, nemôže nahrádzať preukázanie matkou tvrdených skutočností, t.j. údajná objektívna nemožnosť matky sa zamestnať. Predmetné mala a mohla objektívne matka súdu preukázať predložením príslušných právnych ustanovení SAE s úradným prekladom do slovenského jazyka. Poukázal na to, že matka mal. G. vo vyjadrení zo dňa 21.07.2020 poukazuje na dokument, ktorý nazýva „NOC“. Má za to, že matka súdu ani nedeclarovala, čo podľa nej táto skratka má znamenať, neuviedla, o aký konkrétny dokument sa má jednať a už vôbec nepreukázala, nepredložila takýto údajný dokument súdu. Ďalej poukázal na to, že podľa jeho osobných skúseností z čias, keď žili rodičia dieťaťa ako manželia v SAE, jediný dokument, ktorý musel ako manžel podpisovať pri vydávaní pracovných víz pre svoju vtedajšiu manželku, matku dieťaťa, bol jeho písomný súhlas s tým, že jeho manželka bude pracovať. Má za to, že ak je matka dieťaťa vôbec vydatá tak, ako tvrdí, jej manželovi nič nebráni takýto písomný súhlas k žiadosti o pracovné víza udeliť. Záverom poukázal na to, že matka dieťaťa žije nadštandardným spôsobom života a jej finančné pomery sú na pomerne vysokej úrovni a nie je žiaden dôvod na to, aby sa mal. Zara nepodieľala na životnej úrovni svojej matky. Matka niekoľko krát do roka absolvuje spiatočný let SAE-Slovensko, absolvuje dovolenky a pod.. Matke rovnako tak nič nebráni vrátiť sa žiť a bývať na Slovensko a riadne sa zamestnať. V ostatnom zotrváva na predchádzajúcom vyjadrení k veci.

9. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

10. Podľa § 324 ods.1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods.1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

13. V danej veci ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých, ktoré konanie je upravené v Civilnom mimosporovom poriadku, za rešpektovania zásady všeobecnej subsidiarity Civilného sporového poriadku.

14. Pred začatím konania alebo po jeho začatí môže súd nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený a za predpokladu naliehavosti požadovanej úpravy, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Účelom neodkladného opatrenia je rýchlo a pružne riešiť takú situáciu, v ktorej je potrebný okamžitý zásah súdu a rýchla bezodkladná, i keď dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Neodkladné opatrenie neprejudikuje práva a záujmy účastníkov. Na nariadenie neodkladného opatrenia je nutné, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy. Predpokladom jeho nariadenia je teda existencia tak naliehavej potreby operatívneho zákroku, ktorá neznesie odklad a nie je možné ju vyriešiť až rozhodnutím vo veci samej, pričom je potrebné vždy prihliadať na záujem maloletého dieťaťa. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov je tak podmienená splnením predpokladu naliehavosti požadovanej úpravy. Pri rozhodovaní vo veciach maloletých detí je vždy potrebné prihliadať práve na záujem maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradý (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie). Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa okrem iného zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa a pod..

15. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

16. Preskúmaním odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne rozhodol keď návrh matky mal. na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby jej súd znížil vyživovaciu povinnosť k maloletej Zare na 60,- Eur mesačne, ako nedôvodný zamietol, a to z dôvodu, že nebola splnená podmienka bezodkladnosti veci a naliehavej potreby okamžitého zásahu súdu formou navrhovaného neodkladného opatrenia. Odvolací súd teda po preskúmaní danej veci v dôsledku podaného odvolania matky je toho názoru, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a stotožňuje sa v celom rozsahu aj s odôvodnením napadnutého uznesenia v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

17. V danom prípade mal teda odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie za preukázané, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, a to pre nesplnenie podmienky naliehavej potreby okamžitého zásahu súdu. V danom prípade teda nebola splnená podmienka naliehavosti veci a potreby neodkladného a okamžitého zásahu súdu formou matkou navrhovaného neodkladného opatrenia. Z doposiaľ zistených skutočností vyplýva, že maloletá G. pochádza z manželského vzťahu jej rodičov, ktorých manželstvo bolo rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/61/2016-118 zo dňa 14.12.2016 rozvedené, maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti otca a matka bola zaviazaná prispievať na výživu maloletej sumou 250,- Eur mesačne. Na Okresnom súde Trenčín prebieha pod sp.zn. 34P/129/2018 konanie o návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej G. a pod sp.zn. 34P/251/2018 konanie o zmenu úpravy práv a povinností k maloletej. V predmetnej veci matka podala návrh na vydanie neodkladného opatrenia z dôvodu, že došlo na jej strane k zásadnej zmene pomerov, dňa 20.05.2019 uzavrela manželstvo, aktuálne žije s manželom v Dubaji v Spojených arabských emirátoch, je ženou v domácnosti a právny poriadok Spojených arabských emirátov, kde má uznané manželstvo, jej po uzatvorení manželstva nedovoľuje zamestnať sa. Okrem toho, že matka nemá príjem zo závislej činnosti ani z podnikania, nevlastní ani žiadny hnutelný či nehnuteľný majetok a platenie výživného v sume 250,- Eur mesačne ju ohrozuje exekučne i trestnoprávne. Odvolací súd v predmetnej veci dospel zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia presahuje rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd tak ako správne konštatoval i súd prvej inštancie uvádza, že pri rozhodovaní o zmene výživného je súd povinný zisťovať či došlo k zásadnej zmene pomerov na strane účastníkov konania, t.j. porovnáva okolnosti dôležité pre určovanie

výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strata zamestnania, pričom súd je povinný skúmať príčiny, dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov a podobne. Súd je teda povinný vždy skúmať dôvody, ktoré viedli k zníženiu príjmov na strane povinného rodiča. V predmetnej veci matka svoj návrh na vydanie neodkladného opatrenie dôvodila uzavretím manželstva a v tejto súvislosti nemožnosťou zamestnať sa v Spojených arabských emirátoch, v ktorých s manželom žije. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie uvedenú skutočnosť nepovažuje za dôvod na potvrdenie zmeny pomerov na strane matky spôsobilých rozhodnúť o okamžitej úprave pomerov znížením vyživovacej povinnosti na maloletú, nakoľko tieto skutočnosti budú predmetom dokazovania vo veci samej, kde sa matka mal. domáha zníženia vyživovacej povinnosti k maloletej. Teda skutočnosť, či došlo k zmene reálne dosiahnuteľných zárobkových pomerov matky bude predmetom dokazovania vykonaného v konaní vo veci samej o návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej. Je potrebné dôsledne rozlíšiť, kedy je na mieste okamžitý zásah súdu odôvodňujúci nariadenie neodkladného opatrenia, a kedy je potrebné vyčkáť na rozhodnutie vo veci samej po vykonaní potrebného dokazovania. Odvolací súd sa teda stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že matka nepreukázala naliehavosť a nevyhnutnosť úpravy vzťahov účastníkov. Neodkladné opatrenie slúži na okamžité riešenie situácií, keď je potrebný okamžitý zásah súdu ešte pred právoplatným rozhodnutím vo veci samej. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v danej veci nie je nevyhnutná dočasná úprava práv a povinností účastníkov neodkladným opatrením. S ohľadom na takto zistené skutočnosti nie je teda ani podľa odvolacieho súdu splnená podmienka naliehavosti veci, pre ktorú by bolo potrebné okamžite upravovať pomery neodkladným opatrením. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie správne návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol. Čo sa týka námietky matky mal. uvádzanej v odvolaní, že názor súdu obsiahnutý v uznesení považuje za zaujatý vo vzťahu k nej, nakoľko vydaniu uznesenia predchádzala konfrontácia ohľadne elementárnych procesných postupov, kedy súd od nej požadoval úkony nad rámec zákona a keďže tieto okolnosti boli vysvetlené 12.05.2020 a hneď na to 13.05.2020 vydal súd napadnuté uznesenie, má za to, že súd vniesol do rozhodovania osobné negatívne pocity voči navrhovateľke vyvolané konfrontáciou o procesných podmienkach konania a je dôvodné predpokladať, že v dôsledku uvedeného súd nekonal nezáujato a nestranne, odvolací súd uvádza, že na túto v zmysle § 53 ods. 3 CSP neprihliadal, nakoľko ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

18. Na základe uvedených skutočností odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).